

مروارید غلطان

برای جمعه گزاران

تألیف مرحوم آیت الله حاج شیخ محمد جواد آیت اللهی

از نویسی از

دکتر حبیب الله آیت اللهی

1391

«این کتاب از سهم امام علیه السلام به چاپ رسیده و به هیچ وجه قابل تحریک و فحش نیست و
همه‌ی مجلدات آن برای امامان جماعت و جمعه فرستاده شده است.»

سرشناسه: آیت‌اللهی، حبیب‌الله، ۱۳۱۳ -

عنوان: مروارید غلطان

مشخصات نشر: تهران: حبیب‌الله آیت‌اللهی، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری: ۱۶۰ ص.

شابک: ۱-۶۲۷۵-۰۴-۹۶۴-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیای مختصر

شماره کتابشناسی ملی: ۳۸۳۲۳۸۹

مروارید غلطان

مروارید غلطان

مؤلف: آیت‌الله حاج شیخ محمدجواد آیت‌اللهی

بازنویسی: حبیب‌الله آیت‌اللهی

ناشر: مؤلف/حبیب‌الله آیت‌اللهی

شابک: ۱-۶۲۷۵-۰۴-۹۶۴-۹۷۸

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

طراح جلد و صفحه‌آرا: قاسم کشاورزی

چاپ: چاپخانه اشرافی شیراز

نوبت چاپ: اول

سال چاپ: ۱۳۹۵

۸	پیشگفتار
۹	مقدمه شرح احوال حضرت مؤلف معظم له دام ظلّه
۱۶	فصل نخست، مقدمه در آیه‌ی جمعه و ترجمه‌ی آن
۱۹	فصل دوم، در واجب بودن و فضیلت جمعه
۲۳	فصل سوم، در وجوب نماز جمعه
۲۴	فصل چهارم، در معنی تخییر
۲۵	فصل پنجم، در وقت جمعه و مسائل متفرقه‌ی آن
۳۲	فصل ششم، در کمترین عددی که جمعه به آن برگزار می‌شود و ...
۳۳	فصل هفتم، در شروط صد جمعه
۳۴	فصل هشتم، در فروع و فرقه‌ی عدد
۳۶	فصل نهم، در حکم قصد انعقاد نماز جمعه
۳۷	فصل دهم، در شرط دوم انعقاد جمعه
۳۹	فصل ۱۱ در وقت خطبه و احکام آن
۴۱	فصل ۱۲ در اجزای خطبه
۴۶	فصل ۱۳ در شرایط خطیب و مسائل متفرقه
۵۰	فصل ۱۴ در مستحبات
۵۲	فصل ۱۵ در احکام نمازگزاران در حال خطبه‌ی امام
۵۹	فصل ۱۶ در مسائل متعلقه به جماعت
۶۲	فصل ۱۷ در تقیه از نماز جمعه
۶۴	فصل ۱۸ در مسائل متفرقه
۶۶	فصل ۱۹ قصد تعیین و تخییر در نیت
۶۸	فصل ۲۰، در حالات مأمومان جمعه
۷۰	فصل ۲۱، در احکام کسانی که درک نموده‌اند بعضی مراتب را
۷۱	فصل ۲۲، در آن که چه وقت درک رکوع توان کرد

۷۵	فصل ۲۳، در احکام مزاحمت در جمعه
۷۹	فصل ۲۴، در احکام زیادتی رکوع در جمعه
۸۲	فصل ۲۵، در قرائت سوره در نماز جمعه
۸۵	فصل ۲۶، در احکام قنوت در نماز جمعه
۸۸	فصل ۲۷، در جمع بین نماز جمعه و عصر در وقت فضیلت ظهر
۸۹	فصل ۲۸، در وحدت جمعه
۹۴	فصل ۲۹، در تحقیق مبدأ فرسخ
۹۷	فصل ۳۰، در آسانی که مکلف به انعقاد یا حضور جمعه می‌باشند و ...
۱۰۳	فصل ۳۱، در احکام مسافرت در روز جمعه
۱۰۶	فصل ۳۲، در احکام خرید و فروش و سایر معوضات در روز جمعه
۱۱۱	فصل ۳۳، در بیان و شرح عبادات
۱۱۴	فصل ۳۴، در سایر نوافل و واجبات
۱۱۷	فصل ۳۵، در استحباب غسل جمعه، و مابقی آن تعلقه به آن
۱۲۳	فصل ۳۶، در عباداتی که صحت آنها منوط به بند قربت نیست
۱۳۰	فصل ۳۷، در کیفیت اجمالیه
۱۳۵	فصل ۳۸، در ادعیه‌ی مأثوره و ...
۱۳۸	فصل ۳۹، ادعیه‌ی حوائج بعد از نماز جمعه
۱۴۳	در احکام نماز عید فطر و اضحی
۱۴۶	در سایر مستحبات و مکروهات
۱۴۹	تصویر اجازات اجتهاد مرحوم حضرت آیت‌الله حاج شیخ محمدجواد آیت‌اللهی

به نام «هو» الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

پیشگفتار:

کتابی که پیشروی شماست: «مرورید غلطان برای جمعه گزاران» اثر مرحوم آیت‌الله حاج شیخ محمد جواد آیت‌اللهی شیرازی (از اصلی دارابی)، پدر بزرگوار نویسنده‌ی این پیشگفتار است. او از پدری عالم و مجتهد و از تبار دارنده‌ی فره ایزدی، بهرام دوم ساسانی، حاج محمد رضا، و از مادری سیده از تبار امام موسی کاظم (ع) است. او مجتهدی، مسلم و فقیه‌ی بزرگ مقدار بود و بر حدیث تسلط زیادی داشت. گفته می‌شود نزدیک به ده هزار حدیث را در گنجینه‌ی سینه‌ی خود نگاهبانی می‌کرد. مرحوم پدر نماز جمعه را واجب عینی می‌دانست و همو بود که آن را در اکثر شهرهای فارس برپا و مستحضر کرد و خود تا آنجا که برایش مقدور بود آنرا برپا می‌داشت. کتاب حاضر را در شهری کس در سال ۱۳۷۷ هجری (۱۳۳۶ خورشیدی) به مشهد مقدس مشرف شده بودند، گویا به پیشنهاد یکی از عالمان نوشته‌اند. این کتاب در حقیقت خلاصه‌ی کتبی در نماز جمعه و مسائل آن به زبان عربی است. چون اکنون به حمدالله، در اغلب شهرهای ایران نماز جمعه برپا می‌شود، به پیشنهاد برادر ارجمند و گرامیم، مهندس محمد علی آیت‌اللهی، من بنده، به ساده نویسی آن همت گماشتم زیرا شیوه‌ی نوشتار آن کمی سنگین بود و فقط کسانی می‌توانستند از آن استفاده کنند که افزون بر زبان عربی به زبان تازی نیز تسلط داشته باشند. لازم به یادآوری می‌دانم که: این کتاب از سهم امام علیه السلام به چاپ رسیده و به هیچ وجه قابل خرید و فروش نیست اما برای همه‌ی امامان جماعت و جمعه فرستاده شده است. والسلام.

شهریور ۱۳۹۱ / آذر ۱۳۹۲ خوشیدی حبیب‌الله آیت‌اللهی

مقدمه

شرح احوال حضرت مؤلف معظم له دام ظلّه
به قلم محمد جعفر معتمدی دارابی شیرازی

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس را خدایی را سزاست که آسمان و زمین را آفرید و از خلاصه‌ی زمین گوهر تابناک آدمی را برین آورد و از مسکه‌ی آدمی نفوس علیه انبیا و رسل و علما و هادیان سیل را استخراج نمود تا هرگاه بشری راه خطا پیماید او را شاهراه صواب و درستی بنماید و این آیه از نخستین شماره‌ی انسانی تا واپسین افرادش که روز رستاخیزست در تمام هوی و انوار معمول و برقرار بوده و خواهد بود (لئلا یکون علی الناس حجة بعد الرس). هر روز نامعدود بر روان پاک و روح تابناک آن یگانه پیغمبر خاتم و خلاصه‌ی موجودات عالم حضرت محمدبن عبدالله ابن عبدالمطلب ابن هاشم ابن عبدمناف و بر آل طاهرین و اولاد معصومینش که هر یک شمس فروزنده‌ی راهنمایی و بدر شریعت اعلام علیهم الصلواة والسلام می‌باشند. و رحمت بی‌پایان بادا بر ارواح طیبیه و نفوس زکیه، و آثار و فقهای ابرار و مجتهدین ادوار مخصوص نواب چهارگانه‌ی حضرت خاتم النبیین و امام العالمین حجة ابن الحسن علیه و علی آبائه صلواة الله. سپس نواب عام و علماء اعلام که بدون شوق صدای جرس و ذوق متابعت هوی و هوس همت خود را در ترویج دین و اصلاح اخلاق و آداب و آیین مسلمین قرار داده و در هر زمان که حکمی از احکام شریعت مقدسه در زاویه‌ی نسیان یا در میدان فتنه و امتحان متروک و مهتوک گردید، دامن عزیمت را بالا زده تا آخرین قوای خود را در احیای آن و دفع مخالفان صرف فرموده از آن جمله در زمان ما حضرت مستطاب صفة المجتهدین حجة الاسلام والمسلمین، العالم الربانی و الفاضل الصمدانی، الیهادی الی الرشاد، الحاج میرزا محمد جواد آیت اللهی الدارابی الشیرازی مصداق این اعلام و در سلك این

نواب عام انتظام یافته و نظر به آنکه چند حکم از احکام الاهیة از قبیل وجوب حجاب نسوان و اعقای لهیه و صلوة جمعه در ایران در معرض تضییع و از بین رفتن بود، معظم له در هریک در مقام فتوا تألیفی فرموده و در مقام عمل جدیت تامه نمودند و در خصوص اقامه‌ی نماز جمعه تعقیبی بی‌غایت فرموده و می‌نمایند به اندازه‌یی که تک تک مردم آنرا مانند سایر نمازها دانسته، اهتمام می‌ورزند و از صدمات متعرضین تحمل نموده و این فریضه را تبعاً لایت الله العظم بمرحوم حاج سید عبدالحسین شوشتری نجفی لاری و آیت الله الکبری مرحوم حاج سید عبدالباقی ش رازی زنده کردند و در اثر بیان فضائل و اجر و ثواب این فریضه خود احقر طوراً علاقه‌مند به این فریضه گشته که از پانزده سالگی تا کنون که بیست سال متوالی است در یوم جمعه از جمیع کارهای خود و مصاحبت دوستان و رفقا دست کشیده برای ادای فریضه‌ی عظیمه در ظهر جمعه در محلی که اقامه می‌شود حضور پیدا می‌کنم. اما بارها تا این حیات عاریت باقی است تارم نشوم. و اما شرح حال معظم له برای کسانی که در شیر فارس سکونت دارند و محض ادای بعض حقوق تعلیم و تربیتی که پدرانه آن بر رگوار عالی مقدار در باره‌ی این ذره‌ی بی مقدار دارند، به شرح زیر مبادرت نمود. س آنج عمری آن جناب را طی پنج فصل می‌نگارم.

فصل اول، تولد: مولد حضرت معظم له بین الودعین شنبه چهارم ربیع الثانی سال ۱۳۰۹ هجری قمری [۱۶ آبان ماه ۱۲۷۰ هج. خور] والده‌ی ایشان علویه و از سادات صحیح النسب حسینی است و در سال ۱۳۱۹ [۲۲، ۲۳ هج. خور] متوفی گردید. والد ماجد ایشان، مرحمت پناه نخبه‌العلماء العلام و زین العابدین العظام آقای میرزا محمدرضا، که علاوه بر علم و احاطه بر اخبار و تواریخ و آثار، واعظ شهیر زمان خود بود، و در سال وبای عام ۱۳۲۲ به رحمت ایزدی پیوست.

فصل دوم، مدت تحصیل و مراکز آن: معظم له، بعد از ختم قرآن مجید در سن هفت سالگی در نزد والد ماجد خود و بعد از یکسال در نزد مرحوم عمده‌العلاء الامائل آقا شیخ اسماعیل فاضل دارابی مقدمات علوم غریبه و ادبیه تحصیل نموده، در سال ۱۳۲۴ [۱۲۸۴ هج. خور.] برای تحصیل در حوزه‌ی علمیه که به دستیاری و تحت سرپرستی حضرت آیت الله بزرگ آقای حاج سید عبدالحسین شوشتری نجفی لاری دایر بود، به لار هجرت فرموده و با ذهن وقادی که داشتند علوم ادبیه را با

سطوح مؤخرات حتی در آیه و رجال در نزد آیت الله آقای حاج سید عبدالباقی مجتهد که داماد سید بزرگ بود تکمیل فرمودند و در سال ۱۳۲۹ [۱۲۸۹ هج. خور.] به زیارت بیت الله الحرام و قبر مطهر رسول الله (ص) و ائمه ای انام مشرف و از آنجا به دمشق به زیارت قبه ای سامیه ی زینبیه علیهما سلام الله تشریف حاصل کرده، سپس رهسپار عتبات عالیات گردیده، در سال ۱۳۳۰ [۱۲۹۰ هج. خور.] خدمت حضرات آیات الله العظام اعتبار مقدسه سوای مرحوم آیت الله خراسانی (ملا محمد کاظم طاب ثراه) که در همان سال وفات یافته مشرف و مستفید شدند و در سال ۱۳۳۳ [۱۲۹۳ هج. خور.] در خدمت حضرت آیت الله مبرور، آقای حاج سید عبدالباقی مجتهد شیرازی منتقل به شیراز و از افاضات و افادات علمای شیراز مستفید گشته و عمده ی سادات حضرت معظم له در فنون ادبیات و فقه و اصول و درایه و رجال سه نفر از مجتهدین معتمدین و اعلامیه بود اند [بدین شرح]: ۱/ حضرت آیت الله العظمی آقای حاج سید عبدالحسین کذکور قدس سره و آن بزرگوار از تلامیذ مرحومین میرزای بزرگ حجت الاسلام شیرازی حاج میرزا محمد حسن، و آقای ایروانی و آقای فاضل مازندرانی و سایر اعلام مراجع تقلید انام بودند و در جوانی درک شیخ مرتضی انصاری نیز نموده بودند. ۲/ حضرت آیت الله مبرور آقای حاج سید عبدالباقی آیت اللهی شیرازی که از تلامیذ آیت الله خراسانی و حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل و شریعت اصفهانی و آقای سید محمد کاظم یزدی بوده اند. ۳/ حضرت آیت الله مرحوم شیرازی حاج شیخ علی ابوالرئیص صاحب حاشیه بر رسائل و کفایة الاصول، و ایشان از تلامذہی آیت الله خراسانی صاحب کفایه بوده اند. و حضرت معظم له در تصانیف خود تعبیر می نماید از اول تلامیذ مشایخنا، دوم به سید استاد و از سوم به شیخ استاد و از سایر اساتید که از آنها استفاده نموده است نام می برد یا بعض اساتید گوید. و نیز در مدت پنج سال در حرره ی و باحثة ی کمپانی جمعی از مجتهدین که از آن جمله سید استادش با حضرتین آیتین آقای حاج سید عبدالهادی بلادی بوشهری و آقای حاج شیخ عبدالحسین حائری شیرازی دامت برکاتهم بودند، شرکت داشته و نظر و دقتهای معظم له در آن حوزه قابل توجه بوده و رویهم رفته مدت تحصیل حضرت معظم له و تکمیل آن ۱۷ سال تمام قبل از شرکت در حوزه ی نامبرده می باشد.

فصل سوم، تألیفات معظم له : نظر معظم له و تألیفات چنین است که مکررات سابقین نباشد و موافق حال باشد که خیرالمقال ماولفک الحال اذاً :

۱/ تألیف ایشان که بعد از فراغت از تحصیل در سال ۱۳۳۴/۱۲۹۴ هج. خور.] نوشته‌اند کتاب **حذف الشعور علی النهج المأثور** بود در احکام موی بدن انسان از سر تا قدم و منظور اثبات حرمت ریش تراشی است (به زبان عربی).

۱۲ کتاب **کلمة الحق و النور المطلق** در تاریخ و سبب ایجاد نحل باطله و اهل ماده و طبیعت و منع نسوان از تعلیم و تعلّمات مضره و بعض آداب آنها و ضمناً منع از کشف حجاب در سال ۱۳۳۷/۱۲۹۷ هج. خور.] مرقوم و حضرت آیت الله بلاذی سابق الذکر بر هر دو کتاب در سال ۱۳۳۸/۱۳۹۸ تقریظ مفصلی مرقوم فرموده اند.

۱۳ کتاب **عصر العفاف** در وجوب حجاب، استدلالی و فارسی است مشتمل بر نه عصمت و هر عصمت منقسم بر چند عفت است و در سال ۱۳۴۴ [۱۳۰۴ هج. خور.] تألیف فرموده که پاکنویس آن به خط خود این احقرست که در داراب در زمان تشرف خدمت ایشان نوشته شده و ساهی زینب بیگم که طبع شده متخذ از آن است که آن نیز تألیف خود ایشان است. باب مه تحت زمان و ملاحظه از سلطان [منظور پهلوی است] به نام زنی نشر و طبع شده [است].

۱۴ کتاب **دُرر**، منظومه‌یی است در علم اصول الفقه، مشتمل بر ده غیله و هر غیله مشتمل بر چند صدف و هر صدف مشتمل بر چند آره (عربی) [است]

۱۵ رساله‌ی **سؤال و جواب** فارسی در موضوع حرمت تفرقه بینه و وجوب اعقای آن در ۱۳۴۲ [۱۳۰۲ هج. خور.] طبع شده [است].

۱۶ منظومه‌ی **کسائیه** و حدیث آن و اثبات تواترش در سال ۱۳۳۵ [۱۲۹۵ هج. خور.] طبع شده [است].

۱۷ کتاب **ایفاظ الحجه لصلوة الجمعة**، استدلالی عربی و فارسی است.

۱۸ همین رساله‌ی تقلیدیه در مسائل متفرقه‌ی نماز جمعه مسمی به رساله‌ی **النجعه فی صاوة الجمعة** که نزد جمعه گزاران به لقب **مروارید غلطان** ملقب گردیده است.

۹/ رساله در احکام ذباحتی در جواب رئیس شهرداری داراب که در سال ۱۳۴۴ [۱۳۰۴ هج. خور.] نوشته‌اند که در تلور رساله‌ی جمعه به نظر خوانندگان می‌رسد.
۱۰/ رساله در استخاره (به فارسی).

۱۱/ رساله در حالات حضرت احمد بن موسی الکاظم (شاه چراغ) سلام الله علیهما و استطرادا ذکر بعض برادران آن حضرت و بقاع آنها.

۱۲/ در سال ۱۳۳۰ [۱۲۹۰ هج. خور.] در اوایل تحصیل رساله‌ی منظومه الواجبات فارسی را برای حضرت حجت الاسلام والمسلمین آقای حاج سید محمد باقر، عالم، آیت النبی که در آن روز در سن هشت سالگی بودند به نظم در آورده و مشتمل بر فرغ دین ده گانه، فقط

فصل چهارم ندمت عظم له به قدر امکان. (۲)

[برخی از اقدامات حضرت:]

۱- در سال ۱۳۴۴ [۱۳۰۴ هج. خور.] برای ملاقات اقربا به وطن خود عودت کرده، می‌بینند قسمتی از اهالی مملکت مسکین و تارک واجبات و متجاهر به فسوق حتی مفطر صیام ماه مبارک رمضان هستند. این امر به بر اثر فتوای خود که مجتهد حق اجرای حدود و تعزیرات و اقامه‌ی جمعه و اعیاد دارد، به اجرای حدود شرعیه پرداخته و کلیه‌ی اسباب لهو را نابود و منکرات و منکرات را موقوف ساختند. چنانچه مردی مدت چند سال بود که با مادر زن خود درآمده کرده و پسر ده ساله‌ی از او داشت. به مجرد آنکه مطلع شدند آنها را حاضر، بعد از چهار بار اقرار هر یک را صد تازیانه زدند و چون خواستند آنها را محدود به حد و می مجازم که قتل است بنمایند، مردم آن سامان اجماع کرده مانع شدند برای رعایت قوانین موضوعه‌ی مملکتی. پس قناعت شد به آنکه بین آنها تفریق نموده و زن را در داراب نگاه داشته و مرد می‌ملک خود را فروخته و از داراب خارج گردید که هنوز برنگشته است. بالجمله حدود و تعزیرات الهیه طوری عرض اندام در ترویج احکام اسلام نمود که بیست فرسخ در بیست فرسخ نواحی داراب ولایتی شده منظم و مردم متدین و مساجد مملو از عباد و زهاد، حتی سارقین از ترس آنکه مبادا حکم قطع ایادی آنها گردد، دست از دزدی کشیدند و زنان فاحشه بعضی را توبه داده و شوهر

۱. این بیان در متن چاپی رساله ناتمام مانده است و من به ناچار همان گونه آنرا پایان دادم. ح.ا.

داده و برخی را بعد از توبه به بلاد خودشان روانه فرمود. از اینجا مردی که ترقی مملکت را در مخالفت قرآن و موافقت فرنگیان و نظم را به ترویج قوانین اروپایی معتقد بودند نه به دستور شرع اسلامی، کاملاً دانستند و تصدیق کردند که نظم بلاد و اصلاح عباد جز به اجرای حدود و تعزیرات شرعیه انجام پذیر نیست.

۲- نظر به آنکه معظم له نماز جمعه را واجب عینی دانسته، جدیت فوق العاده دارند در ترویج این فریضه‌ی عظیمه که از اصول شعائر اسلامی است و حد اعلای جدیت خود را مبذول می‌دارند. لذا بحمدالله تعالی در قصابات فارس حتا در قصابات پشتکوه لرها ماز جمعه اقامه می‌شود. و در شهرهایی که تارک بوده‌اند به مکاتبه یا فرستادن انجمنی که درین باب ترویج نمایند این فریضه را رواج داده و زنده نموده‌اند.

و دو کتاب مذکور، یکی فارسی و دیگری فارسی در صلوة جمعه نوشته‌اند که دارای سیم و پنجاه فیه است.

۳- در سال ۱۳۶۰ (۱۳۱۹ هجری خورشیدی) که نقل مکانی کردند از کوی میدان شاه شیراز به همسایگی بقعه‌ی متبرکه، بنا چنانچه چاغ علیه‌السلام که آن روز طوری صورت خرابی به خود گرفته بود که حتی در بستر دراز داشت، صحن آن بی‌پایان خراب، حرم مطهر بلا تعمیر، مسجد وصل به حرم دبه‌ارش شرف به انهدام، حالت اسفناکی به خود گرفته، معظم له در مقام اقدام تعمیر و ترمیم استانه‌ی مبارکه‌ی آن امامزاده‌ی والامقام برآمده و مردم را دعوت کرده و عظمت و بزرگی آن حضرت را گوشزد خاص و عام نموده تا بحمدالله از وجوهی که اهل ایمان به نیاز امامزاده علیه السلام به منظور عمران تقدیم کرده و بعضی شخصاً متصدی تعمیر قیمتی از آن شدند، قریب دویست هزار تومان به مصرف آبادانی این بقعه‌ی باستان رسیده تا بعد هم که برسد انشاءالله تعالی.

۴- چون حضرت معظم له دیدند که اهالی دهات و ایلات از احکام دین اسلام بی‌بهره‌اند بعضی از شاگردان خود را که شنوایی داشتند به قرا و دهستانها فرستاده، برای آنها وعظ و نصیحت و نشر احکام و ساختمان حمام و مساجد نموده، مردمانی که ششماه زمستان [جنب]، موتی را بی آداب غسل و کفن و نماز دفن می‌کردند، و هرگز صدای اذان به گوش آنها نخورده بود بلکه جمعی از آنها اذان و نمازش را امر

غریبی می‌پنداشتند و مخصوص مردمان شهری می‌دانستند، اکنون بحمدالله طوری مواظب نمازهای خود هستند که حتی نوافل و رواتب در هر روز و نماز جعفر طیار در روز جمعه از آنان ترک نمی‌شود. کما اینکه در لرهای پشتکوه شیراز مشاهده می‌شود.

حضرت معظم له در زندگانی خود اشتغال به وعظ و بیان مسائل حلال و حرام و نشر احکام و تأسیس مجالس دعوت اسلامیه و قرائت و موعظه است لاغیر و بطور کلی گوشه‌گیری و عدم معاشرت با لغنیه و مصادر امور و عدم مداخله در سیاست شعار خود ساخته‌اند و تکلیف شرعی خود را این طور تشخیص داده‌اند.

فصل پنجم عدد اجازات اجتهاد که به افتخار معظم له شرف صدور یافته.

۱- اجازه‌ی حضرت آیت الله مبرور آقای سید ابوالحسن اصفهانی قدس سره.

۲- اجازه‌ی حضرت آیت الله شیرازی حاج سید عبدالباقی مجتهد آیت اللهی قدس سره.

۳- اجازه‌ی حضرت آیت الله آف ضیاء الدین عراقی قدس سره

۴- اجازه‌ی حضرت آیت الله سیدالمجتهدین افاضل آقای سید عبدالله بلادی بهبهانی بوشهری مداله ضله

۵- اجازه‌ی حضرت آیت الله شیرازی حاج شیخ علی ابوالوردی قدس سره

۶- اجازه‌ی حضرت آیت الله شیخ المجتهدین الاعلاء اقامه شیخ محمد حسین فشارکی اصفهانی قدس سره

۷- اجازه‌ی حضرت آیت الله شیخ الاساتید العظام حاج شیخ عبدالکرم یزدی حائری قدس سره

کلاً بل عبارات عالیه